מעשיות דעם רבינס

גליון 306

ויצא תשפ"ז

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

כָּל מַה שֶּׁשָּׁלִי – שֶׁלְּךָ!

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי שֶׁל שִׁבְעַת יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה, הִתְגַּעְגְּעוּ אַחַר הַבָּעטְלִיר הַשֵּׁנִי - הַחֵרֵשׁ. וְהִנֵּה הוּא בָּא. וְנָתַן לָהֶם בְּמַתָּנָה שֶׁיִּחְיוּ חַיִּים טוֹבִים כְּמוֹ חַיִּים טוֹבִים שֶׁלּוֹ. וְסִפֵּר לָהֶם שֶׁהוּא חַי חַיִּים טוֹבִים שֶׁאֵין בָּהֶם שׁוּם חִסָּרוֹן. וְיֵשׁ לוֹ עַל כָּךְ הַסְכָּמָה מֵהַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת.

כִּי פַּעַם אַחַת הָיָה מֶלֶךְ אַכְזָר שֶׁשָּׁלַח אֲנָשִׁים לַהֲרֹס וּלְקַלְקֵל אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁהָיָה לִמְדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת וְקִלְקְלוּ לָהֶם הַטַּעַם הָרֵיחַ וְהַמַּרְאֶה שֶׁהָיָה לָהֶם בַּמְּדִינָה. וְהֶחְשִׁיכוּ אֶת הָעֵינַיִם כְּאִלּוּ יֵשׁ שָׁם עֲנָנִים. וְעַתָּה - כָּךְ אָמַר - אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, אֶרְאֶה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם, וְאִם לֹא תּוּכְלוּ, תּוּכְלוּ לְהִנָּזֵק גַּם כֵּן.

נִשְׁאֶלֶת הַשְּׁאֵלָה: מַדּוּעַ צָרִיךְ הַבָּעטְלִיר הַחֵרֵשׁ לְהָבִיא רְאָיָה מֵאוֹתָהּ מְדִינָה? הֲרֵי גַּם לְלֹא מַה שֶּׁעָשָׂה וְתִקֵּן לָהֶם שָׁם בַּמְּדִינָה יֵשׁ לוֹ חַיִּים טוֹבִים? מַדּוּעַ תּוֹלֶה אֶת הוֹכָחָתוֹ דַּוְקָא בָּהֶם?

וְהַתְּשׁוּבָה הִיא, מִשּׁוּם שֶׁחַיִּים טוֹבִים בֶּאֱמֶת בִּשְׁלֵמוּת, הֵם רַק כַּאֲשֶׁר מִתְמַלֵּא לָאַחַר חֶסְרוֹנוֹ, וְרַק כַּאֲשֶׁר טוֹב לוֹ. אָדָם כָּשֵׁר בֶּאֱמֶת מַרְגִּישׁ שֶׁחַיָּיו טוֹבִים רַק כְּשֶׁטּוֹב לַאֲחֵרִים. אִם יֵשׁ לוֹ הַכֹּל וְלַאֲחֵרִים אֵין, זֶהוּ בִּשְׁבִילוֹ חִסָּרוֹן. כִּי כָּל רְצוֹנוֹ שֶׁיִּהְיֶה לְכֻלָּם טוֹב.

בָּרוּךְ פָּרַץ לְסָלוֹן הַבַּיִת בְּשִׂמְחָה "הַיּוֹם הָיְתָה לָנוּ נְסִיעָה כָּזוֹ נִפְלָאָה שֶׁעוֹד מֵעוֹלָם לֹא הָיְתָה! כָּל כָּךְ נֶהֱנֵיתִי וְשָׂמַחְתִּי שֶׁאֵינִי זוֹכֵר עוֹד כָּזוֹ נְסִיעָה מְיֻחֶדֶת".

"לְהֵיכָן נְסַעְתֶּם? אֵיפֹה הִגַּעְתֶּם?" שׁוֹאֶלֶת אוֹתוֹ אִמּוֹ. נָסַעְנוּ לְמֵירוֹן, מִשָּׁם הִמְשַׁכְנוּ לְקִבְרֵי הַצַּדִּיקִים בְּצְפַת. הָאוֹטוֹבּוּס הִמְשִׁיךְ לִנְסֹעַ עַד שֶׁעָצַרְנוּ בְּמִדְבָּר שׁוֹמֵם. כֻּלָּם לָקְחוּ אֶת בַּקְבּוּקֵי הַשְׁתִיָּה וְשַׂקִּיּוֹת אֹכֶל וְיָצְאוּ לַדֶּרֶךְ. שָׁעָה שְׁלֵמָה הָלַכְנוּ בֵּין הָעֵצִים וְהַסְּלָעִים. וְאָז הִגִּיעָנוּ לְצִיּוּנוֹ שֶׁל רֵישׁ לָקִישׁ, הַנִּמְצָא עָמֹק עָמֹק בַּמִּדְבָּר. אֵין דֶּרֶךְ לְהַגִּיעַ לְשָׁם עִם אוֹטוֹבּוּס רַק עִם גִּי'פּ אוֹ מַסּוֹק.

"אֲבָל אֲנִי כְּבָר זוֹכֶרֶת שֶׁנִּסַּעְתֶּם פַּעַם לְמָקוֹם בּוֹ הָלַכְתֶּם הַרְבֵּה?" מְנַסָּה אִמָּא לְהָבִין. "נָכוֹן נָכוֹן. בֶּאֱמֶת לֹא זוֹ הָיְתָה הַהֲנָאָה הַגְּדוֹלָה שֶׁלִּי. אֲסַפֵּר לָךְ: יֵשׁ לִי חָבֵר שֶׁלֹּא מֵבִיא מִינֵי מְתִיקָה בְּכָל פַּעַם שֶׁיֵּשׁ נְסִיעָה. לֹא רַק זֶה, כִּמְעַט וְאַף יֶלֶד לֹא חָפֵץ לָשֶׁבֶת עַל יָדוֹ. הַפַּעַם בָּאתִי אֵלָיו בְּחִיּוּךְ עַלִּיז, הֵבֵאתִי לוֹ מַמְתַּקִּים שֶׁהָיוּ לִי בַּשַּׂקִּית, סִפַּרְתִּי לוֹ סִפּוּרִים דִּבַּרְנוּ צָחַקְנוּ הִתְחַזַּקְנוּ, וּמִזֶּה נֶהֱנֵיתִי מִכָּל נְסִיעָה אַחֶרֶת שֶׁהָיְתָה לִי אֵי פַּעַם. הַהֲנָאָה הַמֻּשְׁלֶמֶת שֶׁלִּי הִיא כַּאֲשֶׁר גַּם חֲבֵרִים שֶׁלִּי נֶהֱנִים וְיֵשׁ לָהֶם הַכֹּל, וְלֹא רַק מָתַי שֶׁיֵּשׁ לִי".

"יָפֶה מְאֹד, בָּרוּךְ, צְרִיכִים לִלְמֹד מִמְּךָ!". "כֵּן. לָמַדְתִּי זֹאת מֵהַבָּעטְלִיר הַחֵרֵשׁ שֶׁהוֹכִיחַ שֶׁיֵּשׁ לוֹ חַיִּים טוֹבִים מִזֶּה שֶׁדָּאַג לְהַחֲזִיר לַמְּדִינָה כָּל מַה שֶּׁהָיָה לָהּ, וְזוֹ הָיְתָה כָּל שִׂמְחָתוֹ. כִּי כְּשֶׁעוֹשִׂים חֶסֶד עִם יְהוּדִים - אֵלּוּ הֵם חַיִּים טוֹבִים בִּשְׁלֵמוּת".

סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְּׁנֵים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה י״ג – מִשִּׁבְעָה בֶּעטְלֶערְס (5)

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי שֶׁל שִׁבְעַת יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה, חָזְרוּ וְזָכְרוּ הַזּוֹג הַזֶּה אֶת הַבֶּעטְלֶיר הַשֵּׁנִי. הַיְנוּ הַחֵרֵשׁ שֶׁהֶחֱיָה אוֹתָם וְנָתַן לָהֶם לֶחֶם. וְהָיוּ בּוֹכִים וּמִתְגַּעְגְּעִים: אֵיךְ לוֹקְחִין לְכָאן אֶת אוֹתוֹ הַבֶּעטְלֶיר הַחֵרֵשׁ שֶׁהֶחֱיָה אוֹתָנוּ, כַּנַּ״ל? בְּתוֹךְ שֶׁהָיוּ מִתְגַּעְגְּעִים אַחֲרָיו, וְהִנֵּה הוּא בָּא,

וְאָמַר הִנֵּנִי! וְנָפַל עֲלֵיהֶם, וְנָשַׁק אוֹתָם, וְאָמַר לָהֶם: **עַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמַתָּנָה שֶׁתִּהְיוּ כָּמוֹנִי, שֶׁתִּחְיוּ חַיִּים טוֹבִים כָּמוֹנִי.** כִּי בְּתִחִלָּה בֵּרַכְתִּי אֶתְכֶם בָּזֶה, וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים טוֹבִים שֶׁלִּי, בְּמַתָּנָה גְּמוּרָה לַדְּרָשָׁה.

וְאַתֶּם סוֹבְרִים שֶׁאֲנִי חֵרֵשׁ? אֵין אֲנִי חֵרֵשׁ כְּלָל! **רַק שֶׁכָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אֵינוֹ עוֹלֶה אֶצְלִי לִכְלוּם,** שֶׁאֶשְׁמַע הַחְסָרוֹן שֶׁלָּהֶם. כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת, כֻּלָּם הֵם מִן חֶסְרוֹנוֹת. כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוֹעֵק עַל חֶסְרוֹנוֹ. וַאֲפִלּוּ כָּל הַשְּׂמָחוֹת שֶׁבָּעוֹלָם, כֻּלָּם הֵם רַק מֵחֲמַת הַחְסָרוֹן, שֶׁשָּׂמֵחַ עַל הַחְסָרוֹן שֶׁחָסֵר לוֹ וְנִתְמַלֵּא. **וְאֶצְלִי,** כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אֵינוֹ עוֹלֶה לִכְלוּם, שֶׁיִּכָּנְסוּ בְּאָזְנַי הַחְסָרוֹן שֶׁלָּהֶם. **כִּי אֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים שֶׁאֵין בָּהֶם שׁוּם חִסָּרוֹן.**

וְיֵשׁ לִי הַסְכָּמָה עַל זֶה שֶׁאֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים, מִן הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוּת. וְחַיִּים טוֹבִים שֶׁלּוֹ הוּא, שֶׁהָיָה אוֹכֵל לֶחֶם וְשׁוֹתֶה מָיִם. (וְסִפֵּר לָהֶם): כִּי יֵשׁ מְדִינָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ עֲשִׁירוּת גָּדוֹל, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אוֹצָרוֹת גְּדוֹלִים.

פַּעַם אַחַת נִתְקַבְּצוּ. וְהִתְחִיל כָּל אֶחָד לְהִתְפָּאֵר עִם חַיִּים טוֹבִים שֶׁלּוֹ, אֵיךְ הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים,

וְכֵן סִפֵּר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִסֵּדֶר הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁלּוֹ. וְעָנִיתִי וְאָמַרְתִּי לָהֶם. אֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים, שֶׁהֵם טוֹבִים יוֹתֵר מֵחַיִּים טוֹבִים שֶׁלָּכֶם. וְהָא רְאָיָה, כִּי אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, אֶרְאֶה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אֶת מְדִינָה פְּלוֹנִית.

הֱיוֹת שֶׁיֵּשׁ מְדִינָה שֶׁהָיָה לָהֶם גַּן. וְהָיָה בְּאוֹתוֹ הַגַּן פֵּרוֹת, שֶׁהָיָה לָהֶם כָּל מִינֵי טְעָמִים שֶׁבָּעוֹלָם. גַּם הָיָה שָׁם כָּל מִינֵי רֵיחוֹת שֶׁבָּעוֹלָם, גַּם הָיוּ שָׁם כָּל מִינֵי מַרְאֶה כָּל

הַגְּנָנִין וְכָל "הַקְוֶויאטִין" שֶׁבָּעוֹלָם, הַכֹּל הָיָה שָׁם בְּאוֹתוֹ הַגָּן.

וְהָיָה עַל הַגָּן גַּנָּנִי אֶחָד (שֶׁקּוֹרִין אַגְרָאדְנִיק). וְהָיוּ בְּנֵי אוֹתוֹ הַמְּדִינָה חַיִּים חַיִּים טוֹבִים עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַגָּן.

וְנֶאֱבַד שָׁם הַגַּנָּנִי. וְכָל מַה שֶּׁהָיָה שָׁם בְּאוֹתוֹ הַגָּן, בְּוַדַּאי מֻכְרָח לִהְיוֹת כָּלֶה וְנִפְסָד, מֵאַחַר שֶׁאֵין שָׁם הַמְמֻנֶּה, דְּהַיְנוּ הַגַּנָּנִי. אֲבָל אַף עַל פִּי כֵן הָיוּ יְכוֹלִים לִחְיוֹת מִן הַסְּפִיחִים שֶׁבַּגָּן.

וּבָא עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ אַכְזָר עַל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָהֶם דָּבָר. וְהָלַךְ וְקִלְקֵל אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל הַמְּדִינָה שֶׁהָיָה לָהֶם מִן הַגָּן. **וְלֹא שִׁקְלְקֵל אֶת הַגָּן.** רַק שֶׁהִשְׁאִיר שָׁם בְּאוֹתָהּ הַמְּדִינָה שָׁלֹשׁ כִּתּוֹת עֲבָדִים, וְצִוָּה עֲלֵיהֶם שֶׁיַּעֲשׂוּ מַה שֶּׁפָּקַד עֲלֵיהֶם. וְעַל יְדֵי זֶה קִלְקְלוּ אֶת הַטַּעַם. שֶׁעַל יְדֵי מַה שֶּׁעָשׂוּ שָׁם, כָּל מִי שֶׁיִּרְצֶה לִטְעֹם אֵיזֶה טַעַם יִהְיֶה טַעַם נִבֵּלָה. **וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הָרֵיחַ.** שֶׁכָּל הָרֵיחוֹת, יִהְיֶה לָהֶם רֵיחַ חֶלְבְּנָה. **וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הַמַּרְאֶה,** שֶׁהֶחֱשִׁיכוּ אֶת הָעֵינַיִם כְּאִלּוּ יֵשׁ עֲנָנִים וְעָבִים. (הַכֹּל עַל יְדֵי מַה שֶּׁעָשׂוּ שָׁם, כַּאֲשֶׁר צִוָּה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ הָאַכְזָר כַּנַּ"ל)

וְעַתָּה, אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, אֶרְאֶה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם. וַאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם (כָּל זֶה דִּבְרֵי הַחֹרֵשׁ הַנַּ"ל) שֶׁאִם לֹא תּוֹשִׁיעוּ אוֹתָם, יוּכְלוּ הַקִּלְקוּלִים הַנַּ"ל שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה לְהַזִּיק לָכֶם גַּם־כֵּן.

וְהָלְכוּ הָעֲשִׁירִים הַנַּ"ל אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה, וְגַם אֲנִי הָלַכְתִּי עִמָּהֶם. וְגַם בְּדֶרֶךְ הִלּוּכָם הָיוּ חַיִּים גַּם־כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד חַיִּים טוֹבִים שֶׁלּוֹ, כִּי הָיוּ לָהֶם אוֹצָרוֹת כַּנַּ"ל.

כְּשֶׁבָּאוּ סָמוּךְ לְהַמְּדִינָה, הִתְחִיל לְהִתְקַלְקֵל גַּם אֶצְלָם הַטַּעַם וּשְׁאָר הַדְּבָרִים, וְהִרְגִּישׁוּ בְּעַצְמָם שֶׁנִּתְקַלְקֵל אֶצְלָם. וְאָמַרְתִּי לָהֶם: אִם עַתָּה, שֶׁעֲדַיִן לֹא נִכְנַסְתֶּם אֶצְלָם, כְּבָר נִתְקַלְקֵל אֶצְלְכֶם הַטַּעַם וְכוּ', וְאֵיךְ יִהְיֶה אִם תִּכָּנְסוּ לְשָׁם? וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֵיךְ תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם.

וְלָקַחְתִּי לֶחֶם שֶׁלִּי וּמַיִם שֶׁלִּי, וְנָתַתִּי לָהֶם. וְהִרְגִּישׁוּ בַּלֶּחֶם וּמַיִם שֶׁלִּי כָּל הַטְּעָמִים, (וְכָל הָרֵיחוֹת וְכוּ') וְנִתְתַּקֵּן מַה שֶּׁנִּתְקַלְקֵל אֶצְלָם.

כס"ד

שם: _____

שאלות לחידודא

כמן עצמך:

מעשה י"ג משבעה בעטלערס (5)

א. מה היה החיים טובים של בעטלער החרש?
- ❑ שהיה מטייל הרבה
- ❑ שהיה אוכל לחם ושותה מים
- ❑ שהיה אוכל בשר ודגים וכל מטעמים

ב. בהמשך המעשה: מה נעשה לעשירים כשאכלו הלחם והמים של הבעטלער החרש?
- ❑ הרגישו כל הטעמים כל הריחות
- ❑ נתתקן הטעם ושאר הדברים שנתקלקל אצלם
- ❑ שתי התשובות נכונות

ג. עם מה התפארו העשירים של המדינה שיש בו עשירות גדול?
- ❑ שיש להם הרבה עשירות
- ❑ שיש להם חיים ארוכים
- ❑ שיש להם חיים טובים

ד. מה היה באותו הגן במדינה פלונית?
- ❑ פירות שהיה להם כל מיני טעמים שבעולם
- ❑ כל מיני ריחות ומראה שבעולם
- ❑ שתי התשובות נכונות

ה. מה היה למדינה על ידי אותו הגן שהיה במדינה?
- ❑ חיים ארוכים
- ❑ חיים טובים
- ❑ שתי התשובות נכונות

ו. מה עשה המלך האכזר לבני המדינה שיש בו הגן?
- ❑ קלקל את הגן
- ❑ קלקל את החיים טובים שלהם
- ❑ שתי התשובות נכונות

ז. מה קרה לעשירים כשבאו סמוך להמדינה הנ"ל?
- ❑ זרקו את כספם
- ❑ התקלקל הטעם ושאר הדברים
- ❑ התחילו לצעוק

ח. האם למדת את המעשה השבוע?
- ❑ רציתי
- ❑ פעם
- ❑ פעמיים

בעומק המעשה

באיזה יום סיפר רבינו את המעשה של הבעטלער החרש ?

היכן עוד מוזכר בספורי מעשיות מ"ן" ?

היכן עוד מוזכר בספורי מעשיות ממדינה של עשירות ?

ועם מי הלכו העשירים כאן במעשה זו ? - ועם מי הלכו העשירים במעשה אחרת?

תשובות על מעשה י"ג משבעה בעטלערס (4)

באיזה יום סיפר רבינו את המעשה של הבעטלער העוֵר?

בליל שבת קודש כ"ה אדר תק"ע (ימי מוהרנ"ת אות מ"ב)

כמה פעמים מספר רבינו בספורי מעשיות על "תינוק" ? **3 פעמים**

במעשה זו: **וַאֲנִי הָיִיתִי אָז תִּינוֹק לְגַמְרֵי**

במעשה ג' חיגר: **מְסַפֵּר שֶׁהִזִּיק לְזֶה תִּינוֹק.**

במעשה י"ב בעל תפילה: **התינוק**

דעם רבינ'ס מעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com